

ριψε τὴν πρότασιν, προτιμήσας νὰ ἦναι ἀπλοῦς κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου,

Κατὰ τὴν ἀνάβασιν τῆς Μαρίας εἰς τὸν θρόνον ἐφύργεν ἐκ τῆς Σκωτίας καὶ μετέβη εἰς τὴν Γενεύην, ὅπου ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ταρχαῖς τῆς Φραγκφόρτης, κατόπιν δὲ ἐγένετο ποιμὴν (ιερεὺς) μικρᾶς τινος Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του εἰς τὴν Γενεύην ἐνήχθη ἐνώπιον δικαστηρίου συνισταμένου ἐκ κληρικῶν καὶ κατεδικάσθη εἰς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον ὡς αἰρετικός, ἡ δὲ ἀπόφασις αὕτη ἐξετελέσθη ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος αὐτοῦ, ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθέντος ! Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἔγραψε τὴν περίφημον ἀπολογία του.

Μετὰ ταῦτα προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν Σκώτων Διαμαρτυρομένων νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ ἐργασθῇ ὡς κήρυξ εἰς τὴν πατρίδα του, ἐπανήλθεν εἰς τὴν Σκωτίας καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν πόλιν Ἀθήν, μετὰ μικροῦ δὲ μετώκησεν εἰς Ἐδιμβούργον καὶ ἐκεῖ ἐκήρυττε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας Μαρίας τῆς βασιλίσσης τῶν Σκώτων ὁ Νόξ διεδραμάτισε σπουδαιότατον πρόσωπον ἐξασκήσας μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν τύχην τῆς πατρίδος του, κατηγορηθεὶς δὲ ἅπαξ διὰ προδοσίαν ἠθωώθη κατὰ πλειοψηφίαν πρὸς μερίστην λύπην τῆς βασιλίσσης, ἡ ὁποία ἐπεθύμει τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀφοῦ διὰ παντοίων μέσων δὲν ἠδυνήθη νὰ προσελκύσῃ αὐτὸν εἰς τὸ μέρος τῆς καὶ εἰς τὰ σχέδιά της.

Ὁ Νόξ διεκρίνετο μᾶλλον διὰ τὴν ἐνγλωττίαν καὶ τὸ θάρος του παρὰ διὰ τὴν κρίσιν του, ἐτίμων δὲ καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οὐ μόνον οἱ συμπολίται του, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς τὴν Ἑπειρωτικὴν Εὐρώπην Διαμαρτυρόμενοι, καὶ τώρα δὲ μετὰ παρέλευσιν τοσούτων αἰώνων ἡ μνήμη τοῦ Νόξ εἵναισε βασιτὴ κατ' ὅλην τὴν Σκωτίαν.

Ὁ Νόξ ἀπέθανε περικυκλωμένος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν φίλων του, πλήρης πίστεως καὶ ἐλπίδος εἰς τὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ Κύριον καὶ Σωτῆρα, χαίρων ὅτι ἐμελλε νὰ ἴδῃ αὐτὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

— Τεσσαράκοντα ἄνθρωποι εἶναι ἐνησχολούμενοι εἰς τὴν διατήρησιν τῆς σκέπης τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κατοικοῦν πάντοτε ἐκεῖ ἐπάνω καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγεννήθησαν ἐκεῖ ! Καλοῦνται Ἁγιοι Πετρινοί !

— Ὅπου εἰσέλθῃ ὑπερηφάνεια, εἰσέρχεται καὶ καταισχύνῃ. Ἡ δὲ σοφία εἶναι μετὰ τῶν ταπεινῶν (Παροιμ. ια. 2.)

Ἡ φιλόστοργος κόρη.

Ἡ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣ ΚΟΡΗ.

Εἰς τὸν ἔμμορφόν της κῆπον ἡ μικροῦλα Ἀριστέα Ἐκατέθηκε μιὰ μέρα με τραγούδι με χαρὰ Πιταχτὴ ἄν τὸ πουλάκι, ἄν τὸν ἄγγελον ὠραία Ἄν λουλοῦδι μυρωδάτη, ἄν λουλοῦδι δροσερά.

Ἐτρεχε ἄν πεταλοῦδα ἄν τ' ἄνθος τοῦτο καὶ εἰς ἔκεινο Καὶ ἐμοίραζεν εἰς διὰ χίλια χάδια καὶ φιλιὰ. Ἐκοπτ' ἄν ἐδὼ τὸ ῥόδο ἄν ἐκεῖ τὸν ἄσπρον κρίνον, Καὶ ἔσταμάτησε τὸ βῆμα ἄν ἀνθισμένη πασχαλιὰ.